

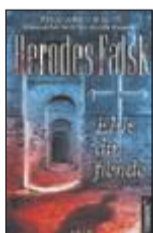

FORFATTER. Herodes Falsk har herved begått sin første kriminalroman.

ARKIVFOTO: AFTENPOSTEN

Koselig Falsk-krim

Herodes Falsk
Elsk din fiende
Kriminalroman
Aschehoug

Komiker Herodes Falsk har begått sin første kriminalroman.

Det har han greid overraskende bra.

I *Elsk din fiende*, som Herodes Falsk har kalt sin første kriminalroman, byr drammenseren på det meste av det man forbinder med klassisk krim. En engelsk herregård, et blodig lik

med kniv i brystet, skjulte skatter, motvillige helter og kjelt-ringer som ser ut som kjelt-ringer. Det er nesten så det blir litt for mange klisjeer, men Falsk kommer unna sin egen lettvinhet og et til tider platt språk med en historie som faktisk er ganske spennende, morsom og godt strukturert. Det hele begynner når den litt feige og puslete presten Paul Weller låser seg inn og finner sin onkel død hjemme på herregården i en liten, engelsk landsby. Han fatter ikke hvem som har begått drapet, men

skjøpper raskt at han også selv er i fare. I stedet for å få hjelp av politiet, blir han hovedmis-tent, og må flykte med både politi og mordere i hælene. Flukten fører Weller til Norge, der det viser seg at mektige krefter står bak både det ene og det andre av ulumskheter. Store deler av handlingen foregår på en kanalbåt langs de engelske kanaler. Det er en morsom idé, og Falsk er på sitt beste når han tar seg tid til å skildre livet på og langs kanalene. Han er også god når han reflekterer over menneskets

forhold til Gud, eller forklarer hvorfor Weller trives som prest: «... hver uke kunne han fordømme grådighet, vold, barnemishandling og narkotrafikk uten at det hadde noen konsekvenser. (...)» Det svakeste ved boken er de flate typene, eller personene, som aldri blir helt troverdige fordi leseren ikke får anledning til å bli kjent med dem. Med unntak av hovedpersone-ne, som har fått et minimum av bakgrunnshistorie, er alle typene endimensjonale papp-figurer, eller rene karikaturer.

Enkelte av replikkvekslingene virker også oppstyltede, og det kan til tider bli vel mye dialog. Når dette er sagt, så spiller det ikke så stor rolle. Det er nemlig historien i seg selv, og fremdriften av den, som er det viktigste i denne boken, ikke type-galleriet eller psykologien. For å si det sånn: Dette er Bobsebarna for voksne. En litt enkel, men underholdende historie, som det er lett og koselig å lese.

Siri Øverbye

Stilsikkert og oppfinnsomt

«Inspired by Bach»
CD med orgelverk
av Schumann, Arne Eggen,
Fartein Valen og Bach,
spilt av Anders Eidsten Dahl
på orgelet i Bragernes Kirke

Anders Eidsten Dahl slipper i disse dager sin første CD – på det relativt nystartede platemerket Lawo. Det er et spennende og oppfinnsomt repertoar Dahl har satt sammen på debut-CD-en, og det passer som hånd i hanske til Bragernes kirkes orgel.

Schumann-verkene er opprinnelig skrevet for et instrument som vel knapt finnes i spillbar stand i dag. Men for ca. 150 år siden hadde pedalklavere en viss utbredelse. På denne tiden fantes det en del

instrumenthybrider; slik som harpeklaver (man spiller som på et klaver, men strengene «plukkes» av metallfingre) og altså pedalklavere (som var utstyrt med pedaler som på et orgel).

Eidsten Dahl spiller «Skizzen» og «Studien» for pedalklaver med utsøkt sans for detaljene uten at det går på bekostning av helheten. Og registreringen fungerer glimrende. Bare i den femte av «Studien» kunne jeg tenkt meg en registrering som poengterte kanonen i oktavstand tydeligere.

Arne Eggen hadde en tilknytning til Drammen i og med at han var organist i Bragernes kirke fra 1908 til 1924. Hans mektige Ciaconna får en be-

tvingende storslått tolkning under Dahls hender og føtter. De to stykkene av Fartein Valen representerer faktisk hele hans produksjon for orgel. Eidsten Dahl tolker Valen-stykkene like stilsikkert som alt annet på platen.

Til slutt får inspirasjonskilden selv ordet og det til og med i et nyoppdaget verk: Bachs koral-fantasi over «Wo Gott der Herr nicht bei uns hält» ble funnet i fjor vår! Fra før kjente man bare til begynnelstaktene av verket. Eidsten Dahls versjon er riktignok ikke den første innspillingen av dette verket, men glimrende er den og setter et virkningsfullt punktum på denne meget anbefalelsesverdige CD-en.

Harald Herresthal – som også har buskerudtilknytning – har skrevet grundige kommentarer til musikken på CD-en. Men hans antydning om at nordmannen Thomas Tellefsen inspirerte franske klavermakere til å bygge de første pedalklaver stemmer ikke. Instrumenthybriden eksisterte allerede før Tellefsen ble født.

Gunnar Sama

DETALJER. Anders Eidsten Dahl spiller «Skizzen» og «Studien» for pedalklaver med utsøkt sans for detaljene uten at det går på bekostning av helheten, skriver avisens anmelder.

